DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII. ZATURDAG den 31sten JANUARY, 1824. N. 5

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wedowe Wm. Lee.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 29sten January 1824.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er ter Gouvernements Secretary twee Brieven Zakken zullen worden opgemaakt om van hier naar Amsterdam verzonden te worden, met de Nederlandsche schepen de brik Maria & Josoba, schipper J. J. Bart, en de brik de Snelheid, schipper E. Clausen, en dat dezelve Brieven Zakken op aanstaanden Saturdag over acht dagen den 7den der maand February, des morgens om 7 ure precies zullen gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

CITATION BY EDICT.

WITH previous consent of His Excellency P. R. CANTZ'LAAR, Knight of the Order of the Netherlands Lion, Rear Admiral in the service of His Majesty the King of the Netherlands, Governor of Curaçao and its Dependencies Bonaire and Aruba, and Commander in Chief of the Military and Naval Forces in the same.

Doth Mr. J. R. LATTE, in the capacity of surrogated Executor to the Estate of GABRIEL JANSZEN, deceased and formerly an inhabitant of this island, notify to all and every person, as well residing in this colony as abroad, that all those who conceive to have any action or pretention against the said Estate, shall be held and bound to state the same to the aforesaid Executor in manner following, to wit: those of this island within the time of eight days, and those living abroad within the time of six months, from this date, in order to be enabled to bring the said estate to a final settlement.

Summoning the aforesaid Executor, all and every person residing in this island, who remain backwards in so doing, before the Honorable Council of Civil and Criminal Justice of this island against the 15th January 1824, and those living abroad against the month of July of the same year, at the calling of the Roll to come forward and present their actions and pretentions, duly verified; on pain of proceeding against the non appearers by default and privations of actions.

Thus published for the first time in Fort Amsterdam and Willemstad in Curaçao the 22d of December 1823

On the 29th for the second time, and
On the 5th Jan 1824 for the third and last time

(Signed) H. R. HAYUNGA, Sec.
Translated by me,
AUGUST MULLER,
Sworn Int. and Trans.

CITACION POR EDICTO.

CON preconsentimiento de su Excellencia P. R. CANTZ'LAAR, Caballero de la Orden del Leon de los Paises Bajos, Contra Almirante en servicio de Su Majestad el Rey de los Paises Bajos, Gobernador de Curaçao y de sus Dependecias Bonaire y Aruba, y Commandante y Gefe de las fuersas Militares y Maritimas en ellas.

Hace Don J. R. LATTE, en calidad de Alvaceo surrogado de la Testamentaria del finedo GABRIEL JANSZEN, vecino de esta Isla, notificar á todo y qualesquiera persona, asi residente en esta isla que fuera de ella, que todo los que les parece tener alguna demanda ó pretencion contra la dicha Testamentaria serán obligado entregar las, al dicho Alvaceo en el termino á saber: los que residen en esta isla, dentro de ocho dias, y los que residen en qualesquiera otra parte dentro de seis meces, a contar de esta fecha, al fin de que el dicha succession puede ser finalmente lequidada.

Citando el sobre dicho Alvaceo, todos los residentes en esta Isla, que por negligencia no cumplen en comparecer ante la Corte de Justicia Civil y Criminal de esta Isla en el dia 15 del mez de Enero 1824, y los residentes en qualesquiera otra parte en el mez de Julio del mismo año, de alli producir y presentar sus demandas ú pretenciones devidamente verificadas, baxo pena que será procedido contra los non comparecientes por contumas y ser privado de accion.

Publicado por la primera vez en el Castillo Amsterdam y Willemstad en Curaçao 22 de Diciembre 1823

El 29 por la segonda vez, y
El dia 5 de Enero 1824, por la tercera y ultima vez.

(Firmado) H. R. HAYUNGA, Sec.
Traducido por mi,
AUGUST MULLER,
Interpretor jurado.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is bÿ explicatie van het zevende lid van dezes Raads besluit dd. 18den Maart 1823 op den 20sten daaraanvolgende gepubliceerd, hierbÿ vast te stellen, dat de daarin bedoelde werkbare slaven welke door den Raad Fiscaal mogen gerekwireerd en door de meesters moeten geleverd worden tot het wegruimen van vuilnis of onreinigheden, de zoodanigen zÿn waarvan de belasting van het hoofdgeld wordt betaald en dat daarom by het rekwireren van slaven tot den voormelden arbeid eenigljk in aanmerking komt het getal slaven waarvoor iemand in de gemelde belasting is aangeslagen, volgens het register daarvan dat jaarlÿks ten kantore van den Raad Contrarolleur der Financien wordt opgemaakt en naar hetwelk de Raad Fiscaal zich zal hebben te gedragen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 20sten Januarÿ 1824, het elfde jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 22sten degemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Voor de Curaçaosche Courant.

KLINKDICHT.

Op de overwinningen door de Grieken op de Turken behaald.

Oud Griekenland door deugd en dapperheid vermaard,
Lag sedert eeuwen lang in onmagt als begraven;
In 't Turksche juk geklemd als overwonnen' slaven,
Scheen 't nageslacht geheel van de oude deugd ontaard.

Maar hun verlossing bleef tot dezen tyd gespaard;
Het volk hervat den moed, ontvonkt door ed'le braven,
Grypt naar de wapens om zyn wettig regt te staven,
Het strydt en zynen stryd gaat met geluk gepaard.

Europa staat verbaasd, ziet met verwond'rende oogen,
Dit zoo verdrukte volk zich tot een stand verhogen
Die van zyn heldenmoed de sterkste blyken geeft;

De Grieken zien met vreugd de zon der vryheid dagen,
De wreede Turk verzwakt door zoo veel nederlagen,
Beschouwt zyn val naby, die hy te duchten heeft.

K. A. ERKELENS.

Voor de Curaçaosche Courant.

Zekere schryver zegt niet onaardig, dat even als het menschelyk ligchaam aan vele ziekten onderhevig is, zoo ook de geest verkeerde neigingen, tastbare dwaasheden, hebben kan, welken hem even zoo schadelyk zyn als de ziekten van het ligchaam. Met regt kan men onder deze neigingen en dwaasheden, de *koopzucht* of *koopziekte* rangschikken, een euvel waarmede vele menschen behebt zyn; en welke hen aanzet tot het koopen van dingen welke hen volstrekt nutloos zyn; en die hen, hoewel anders mooglyk verre verwyderd van verkwisting, ja zelfs spaarzaam zoo niet gierig aandryft, tot het doen van zoogenaamde *koopjes* welken, schoon beneden de waarde, nogthans altyd te duur zyn, dewyl het goed niet gebruikt wordt, en dus het uitgeschoten geld langen tyd renteloos blyft liggen. Zoo vindt men vele menschen die kamers opgepropt hebben met kabinetten, spiegels, linnen en dergelyken, waaraan zy al bereiken zy de jaren van Methusalem hun leven lang genoeg zouden hebben, en die evenwel geene gelegenheid zullen laten voorby gaan, om, zoo als zy zich verbeelden, een koopje te doen. Menschen van welken het jammer is, dat zy niet tot de uitdragery opgebragt zyn, dewyl zy dan met waarheid koopjes zouden kunnen doen, alzoo er dan mogelykheid wezen zoude iets op de gedane koopjes te winnen. Het denkbeeld van een koopje te doen, en daarby dat het goed met te blyven leggen *geen brood eet* gelyk men zegt, beweegt vele menschen om te koopen, en dikwyls duurder te koopen, dan zelfs op dien tyd het goed waard is. Zoo ziet men dikwyls op publieke verkoopingen, het oude half versletene goed duurder gaan, dan het nieuw zynde gekost heeft, alleen maar om dat de menschen onkundig van den waren prys der goederen, en nu en dan op een erfhuis een koopje hebbende gedaan of te zien doen daar en niet in de winkels koopen moet. Men biedt aldaar tegen elkanderen op, jaagt het goed, verre boven deszelfs waarde; en een iegelyk hoewel dikwyls voor 20 of meer ten honderd bedrogen, treedt nogthans triomferend naar huis, om met blydschap te vertellen wat koopje zy gedaan hebben.

Zoo lang nog deze koopzucht zich op kleinigheden bepaalt is, is het wel eene belagchelyke en schadelyke dwaasheid; maar het wordt zelden, of zy moet tot het alleruiterste gedreven worden, zoo bederf yk, dat zy de ruïne der menschen na zich sleept. Voorts is het *kwanselen* zoo als men het noemt, een allerschadelykst ding en in den grond niets anders dan eene *koopziekte*, welke by het aangaan des koops denken doet, dat men zeer goeden koop aangaat, wanneer men dan naderhand dat goed moede wordt, en het daarom weder verkoopt, of het verkoopt om geld te hebben, tot betaling van een nieuw koopje van denzelfden aard.— Het kwanselen is op den duur altyd schadelyk, dewyl men, wanneer men iets kwyt wil wezen, zonder daartoe de bekwame gelegenheid af te wachten, het gemeenlyk zeer goed koop en dus met verlies moet verkoopen.

Maar hoe is het mogelyk, dat de dwaasheid dezer *koopzucht* zoo tastbaar is, dat zoo veel menschen daaraan vast kunnen wezen? Hoe kan eenig mensch zich verbeelden, dat hy zich waarlyk bevoordeelt, wanneer hy goederen koopt, wel goedkoopt, maar evenwel, dewyl hy ze niet gebruiken zal, en ze niet weder denkt te verkoopen, altyd te duur? Hoe kan een kwanselaar die een huis koopt, dat misschien vertimmert, en over een jaar verkoopt, veeltyds met verlies, altyd met verlies van onkosten, om weder een ander huis te koopen; dat misschien ook te verbouwen, en wederom over een jaar te verkoopen, hoe kan zulk een man denken, zich geen nadeel te doen? Deze vraag zoude onoplosselyk zyn, indien dit slag van menschen waarlyk uit winzucht zoo handelde.

Doch waaruit ontstaat dan deze *koopziekte*? Uit niets anders, dan uit eene innerlyke zucht naar verandering; eene zucht welke alle menschen, schoon den eenen meer dan den anderen, eigen en als aangeboren is. Het is niet mogelyk, reden te geven van die zucht; zy legt in onze natuur. Wy begeren alleen eenen staat van volmaakt geluk. Wy verlangen alleen zonder tusschen pozing van het eene vermaak naar het andere te gaan; wy wenschen allen, dat de vermaken die wy werkelyk genieten den hoogsten trap van aandoening voortbrengen.

Die menschen, welke aan deze koopziekte onderhevig zyn, belooven zich by elk meubelstuk hetwelk zy koopen, eenige nieuwe bezigheden die hunne geesten werk verschaffen zullen.— Dit dryft hen tot koopen, hebben zy gekocht, zyn de huizen vertimmerd, verfraaid; zy vinden niets meer te doen, en hun geest verlangt naar nieuw werk. Zoo gaat het, de ongenoegzaamheid van alle onze genietingen dryft ons gestadig naar iets nieuws. En hoe meer de menschen zonder bezigheden zyn, hoe meer ledigen tyd, en by gevolg hoe meer gelegenheid om zich te vervelen zy hebben, des te meer haken zy naar veranderingen, des te meer hebben zy gedurig iets nieuws van nooden, des te meer *koopjes* zullen zy doen.

REGLEMENT van administratie en bestuur op het Eiland Bonaire.

Art. 1. Daar de eilanden Curaçao, Bonaire en Aruba beschouwd worden maar eene kolonie uit te maken, zal het eiland Bonaire met de twee andere evengemelde eilanden onder een en denzelfden Gouverneur staan, en zal die Gouverneur, uit naam en van wege den Koning, het opperste gezag over het eiland Bonaire ook hebben en voeren.

Art. 2. Het geheele eiland wordt als eene Gouvernements plantagie aangemerkt en dus, in dien zin, als een eigendom waarover het Gouvernement hetzelfde regt oefent als de wet aan elk ingezeten over zÿn bÿzonder eigendom toekent.

Art. 3 De administratie en het bestuur over het eiland worden gevoerd door een' Commandeur, onder de bevelen van den Gouverneur.

Art. 4. De Hoofd administratie van alle baten en lasten des eilands wordt des niet te min, door den Raad Contrarolleur der Financien te Curaçao, overeenkomstig de reeds deswegens gemaakte of nog te makene bepalingen gevoerd; dien onverminderd zal de Commandeur eene dergelÿke afzonderlÿke administratie houden, op den voet zoo als in zÿne Instructie zal worden vastgesteld.

Art 5. De Commandeur die door den Koning benoemd wordt, moet zÿn geboren in de Nederlanden of in eene van s'Rÿksvolkplantingen of bezittingen of wel anders genaturaliseerd zÿn; zullende hÿ den ouderdom van vÿf en twintig jaren moeten bereikt hebben.

Art. 6 De Commandeur zal in het voeren der administratie geassisteerd worden door twee opzigters, als mede nog een' opzigter der bosschen die te gelÿk zal zÿn Jagt meester; mitsgaders zoodanige andere mindere beambten welke zullen mogen worden noodig geoordeeld.

Art. 7. Alle zich te Bonaire bevindende personen staan onder de onmiddelÿke bevelen van den Commandeur, en zÿn verpligt hem naar behooren te respecteren en gehoorzamen.

Art. 8. Het bestuur over alles wat eenigzins de verdediging des eilands aangaat, of tot afbreuk van den vÿand strekken kan, wordt den Commandeur opgedragen, de welke deswegens verantwoordelÿk gehouden wordt.

Art 9. Niemand, zelfs geen ingezeten van Curaçao of Aruba, zal toegelaten worden zÿne vaste woonplaats op Bonaire te vestigen, zonder daartoe speciaal consent van den Gouverneur te hebben verkregen, en alle personen, geene vaste ingezetenen van Bonaire zÿnde, dewelke van Curaçao, of elders, aldaar zÿn aangekomen, zullen, buiten toestemming van den Gouverneur, niet langer dan drie maanden op het eiland mogen worden toegelaten.

Art. 10. De gronden en landen die de ingezetenen bÿ vergunning bezitten, met uitzondering der zoodanigen die gelegen zÿn in de oorden dewelke tot s'Lands veeteelt of ander Gouvernements gebruik geschikt zÿn, zullen aan de bezitters daarvan die zulks verkiezen, in vollen en vrÿen eigendom worden afgestaan, zonder eenige hoegenaamde betaling daarvoor aan s'Rÿks koloniale kas te doen, anders dan van den 50sten penning der waarde daarvan, die bÿ taxatie zal worden bepaald.

De genen die in de zoo even bedoelde uitgezonderde oorden gronden in bezit hebben, zullen dezelve moeten verlaten en worden daarvoor in een ander oord op de biervorengem: manier schadeloos gesteld.

Art. 11. De gronden die tot weilanden of ander gebruik van den Lande niet noodig zÿn, zullen door den Gouverneur aan de ingezetenen ten behoeve van s'Rÿks koloniale kas mogen worden verkocht voor niet minder dan dezelve bÿ taxatie zullen bevonden worden waardig te zÿn, vrÿ van betaling des 50sten pennings wegens dezen verkoop.

Art. 12. De afgestane en verkochte gronden, zullen onderhevig zÿn en blÿven aan eene grondbelasting van niet meer dan drie vierde ten honderd in het jaar; welke belasting niet zal vermogen daarop geheven te worden, dan na dat dezelve reeds vÿf jaren in het bezit der eigenaars zullen geweest zÿn, gerekend van de dagteekening der acte van afstand of verkoop.

(Het vervolg hierna.)

REGLEMENT van administratie en bestuur op het Eiland Aruba.

Art. 1. Daar de eilanden Curaçao, Bonaire en Aruba beschouwd worden maar eene kolonie uittemaken, zal het eiland Aruba met de twee andere evengemelde eilanden onder een en denzelfden Gouverneur staan, en zal die Gouverneur, uit naam en van wege den koning, het opperste gezag over het eiland Aruba ook hebben en voeren.

Art. 2. De administratie en het bestuur over het eiland Aruba worden onder de bevelen van den Gouverneur, gevoerd door den Commandeur die in het administrative door een opzigter en in het financiele door een ontvanger zal worden geadsisteerd; behalve zoodanige mindere beambten welke zullen mogen worden noodig geoordeeld.

Art. 3. De Commandeur die door den Koning benoemd wordt, moet zÿn geboren in de Nederlanden of in eene van 'sRÿks volkplantingen of bezittingen, of wel anders genaturaliseerd zÿn, zullende hÿ den ouderdom van vÿf en twintig jaren moeten bereikt hebben.

Art. 4. Alle zich te Aruba bevindende personen staan onder de onmiddelÿke bevelen van den commandeur, en zÿn verpligt hem naar behooren te respecteren en gehoorzamen.

Art. 5 Het bestuur over alles wat eenigzins de verdediging des eilands aangaat, of tot afbreuk van den vÿand strekken kan, wordt den Commandeur opgedragen, dewelke deswegens verantwoordelÿk gehouden wordt.

Art. 6. Niemand, zelfs geen ingezeten van Curaçao of Bonaire zal toegelaten worden zÿne vaste woonplaats op Aruba te vestigen zonder daartoe speciaal consent van den Gouverneur te hebben verkregen; en alle personen geene vaste ingezeten van Aruba zÿnde, dewelke van Curaçao of elders aldaar zÿn aangekomen, zullen buiten toestemming van den Gouverneur, niet langer dan drie maanden op het eiland mogen worden toegelaten.

Art. 7. De gronden en landen die de ingezetenen bÿ vergunning bezitten, met uitzondering der zoodanigen die gelegen zÿn in de oorden dewelke tot 'sLands veeteelt of ander Gouvernements gebruik geschikt zÿn, zullen aan de bezitters daarvan, die zulks verkiezen, in vollen en vrÿen eigendom worden afgestaan, zonder eenige hoegenaamde betaling daarvoor aan 'sRÿks Koloniale Kas te doen, anders dan van den 50sten penning der waarde daarvan, die bÿ taxatie zal worden bepaald.

De genen die in de zoo even bedoelde uitgezonderde oorden gronden in bezit hebben, zullen dezelve moeten verlaten en worden daarvoor in een ander oord op de hiervorengem. manier schadeloos gesteld.

Art. 8 De gronden die tot weilanden of ander gebruik van den Lande niet noodig zÿn, zullen door den Gouverneur aan de ingezetenen, ten behoeve van 'sRÿks Koloniale Kas, mogen worden verkocht voor niet minder dan dezelve bÿ taxatie zullen bevonden worden waardig te zÿn, vrÿ van betaling des 50ste pennings wegens dezen verkoop.

Art 9. De afgestane en verkochte gronden zullen onderhevig zÿn en blÿven aan eene grondbelasting van niet meer dan drie vierde ten honderd in het jaar; welke belasting niet zal vermogen daarop geheven te worden dan na dat dezelve reeds vÿf jaren in het bezit der eigenaars zullen geweest zÿn, gerekend van de dagteekening der acte van afstand of verkoop.

Art. 10. De genen die, ingevolge Artikel 7, van het gouvernement bouwlanden, anders gezegd gronden ter beplanting, als een geschenk verkregen hebben en verzuimen mogen dezelve in een der drie eerste jaren van derzelver bezit te bebouwen of beplanten zullen alle aanspraak daarop verliezen om dat zÿ, wegens hunne achteloosheid en verzuim in het aan hen gegeven middel van bestaan, aangemerkt worden niet waardig te zÿn met hunne mede ingezetenen deel te hebben in de gunst van het gouvernement.

Dergelÿke landen of gronden vervallen aan het Gouvernement met al het gene op dezelve aard en nagelvast is.

(Het vervolg hierna.)

Den 30sten January 1824.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en Onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Raad Contrarolleur der Financien, aan de minst inschryvende aanbesteden de leverantie van de natenoeme artikelen ten behoeve der troepen alhier — als:

Ongeveer Zes Honderd Pinten Genever.
„ Twee Duizend Ponden Ryst.
„ Negentien Vaten Tarwe Meel.

De gegadingdens adresseren zich met beslotene Billetten uiterlyk op Maandag den 2den der aanstaande maand February vóór elf ure des voormiddags ten kantore van my Raad Contrarolleur der Financien voornoemd; terwyl het antwoord op dezelven ter eigenste plaatse zal gegeven worden op Dingsdag den 3den daaropvolgende.

De Raad Contr: der Fin:

NUBOER.

Gouvernements Secretary,
den 30sten January 1824.

DE Heeren W. J. L. van Raders en I. J. Rammelman Elsevier, Jr. zyn door *Zyne* Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur geadmitteerd tot Translateurs en Interpreteurs alhier, de eerstgenoemde in de Engelsche en Fransche en de tweede genoemde in de Engelsche, Fransche en Spaansche talen.

De Gouvernements Secretaris,

W PRINCE.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JANUARY.

24.	bark	Jupiter, Gavaran,	Porto Rico
26.	——	De Hoop, Moline,	Coro
	lantje	Cosmopolite, Koolman,	Pto. Cabello
	golet	Anna Catharina, La Roche,	dito
	——	Helena, Eltino,	dito
	bark	Gustave, Derieux,	St. Bartholomews
	brik	Interprice, Stickmey,	St. Domingo
	golet	North Star, Dodge,	dito
28.	——	Harmony Hall, Walter,	Rio-la-Hacha
30.	——	Overste van Scholten Reed,	St Croix
	bark	Groot Kwartier, Boniface,	P. Cabello

UITGEKLAARD—JANUARY.

24.	bark	Aletta, Heiliger,	St. Bartholomews
	——	Helena, Schaap,	St. Thomas
	——	Emma, Martin,	St. Eustatius
	golet	Prins van Oranje, Van Luyck,	Carthagena
26.	——	Las Hermanas, Evertsz,	Aruba
28.	bark	De Hoop, Jacobs,	Coro
	golet	Geertruida, Levy,	Puerto Cabello
	——	Amable Lucie, Diedenhoven,	dito
29.	brik	Anna Elizabeth, Hamilton,	N. York
	golet	Vriendschap, George,	St Jago de Cuba
30.	——	Anna, Dominguez,	dito

Wy hebben Porto Rico Kouranten ontvangen loopende tot den 14den January; een dezer Kouranten, welke melding maakt der aankomst van het garnisoen van Puerto Cabello te Cuba merkt hierby aan: dat het tydstip niet ver af is dat dit dappere garnisoen, hetwelk deze vesting zoo glorireus verdedigd heeft weder in bezit dezer plaats zal geraken.

Wy zien ook uit deze Kouranten dat er afgevaardigden van de hooge bondgenooten te Madrid waren en dat op het aanstaande kongres gewichtige zaken zouden verhandeld worden.

Het schynt dus zeker te zyn dat een nieuw kongres weder over het lot van een groot gedeelte dezer aarde zal beschikken.

Het kongres te Aken diende om de vryheid der drukpers in Duitschland te beteugelen, dat van Leibach om de konstitutie in Napels en Sardinien te vernietigen en de koningen dezer landen tot hunne souvereine magt weer te herstellen; dat van Verona strekte tot het om verre werpen van het konstitutionele stelsel in Spanje.

In al deszelfs ontwerpen heeft het Heilige Verbond volmaakt geslaagd; en ten opzigte van Europa zyn al deszelfs wenschen volkomen vervuld.

Het is waar dat het manifest afgevaardigd door het kongres te Leibach den Griekschen opstand noemt: " een opstand even zoo schuldig en even zoo strafwaardig als de opstand van Napels." Doch om de Grieken onder het Turksche bestuur terug te brengen, dit zou het zelfde wezen als het doodvonnis over hen uittespreken. De Sultan mogt duizende eeden doen dat by eene volkomene amnestie zal verleenen, doch als hy zyn volk daartoe dwingen wil, dan vermoorden zy hem zelve, even als zy zyne beide voorgangers gedaan hebben; de hooge bondgenooten laten daarom de Grieken ongemoeid; het Oostenrykschе hof vergenoegt zich slechts der Turken transportschepen te leveren en hunne vestingen te provianderen. De meeste Europesche officieren welke bestemd waren om in het Ottomanische leger en op hunne vloot de verbeterde taktiek in te voeren zyn door de pest omgekomen en dit lokt geene anderen uit om hun voorbeeld te volgen.

Wat de hooge bondgenooten over Zuid Amerika zullen beslissen, dit ligt nog in het duister; in het manifest van den keizer van Rusland aan het Spaansche ministerie den 15den January 1823 overgeleverd, werden de onafhankelyken in Zuid Amerika genoemd " rebellen die aangemoedigd door de revolutionairen in Spanje in hunne rebellie tegen hunnen wettigen souverein blyven volharden en dat geheel Europa gereed was om Spanje te helpen om des konings souverein gezag in zyne oproerige provintien te herstellen." Doch de staatkunde en het belang veranderen dikwyls van inzigten en daarom is

het mogelyk dat de leden van het Heilige Verbond ten opzigte van Zuid Amerika thans van denkwyze veranderd zyn. De Fransche dag bladen welke in den geest van het Fransche hof schryven noemen hen echter de revolutionairen van Zuid Amerika en zeggen dat het Heilige Verbond niet rusten zal tot dat de laatste sporen der revolutie zelfs aan s'werelds uiterste grenzen zyn uitgedelgd. Aangaande de plannen van de hooge bondgenooten ten opzigte van Zuid Amerika zal veel afhangen de denkwyze van het Engelsche ministerie; het eenigste dat hier omtrent officieel bekend is; is de nota van lord Canning aan den Engelschen ambassadeur te Parys, in Mei 1823; hierin wordt gezegd: "daar de Zuid Amerikaansche provintien reeds in facto onafhankelyk zyn, het Engelsche gouvernement gaarne zou zien dat zy als zoodanig door de overige mogendheden erkend wierden; doch indien dezelve onder Spanje moesten terugkeeren het Engelsche gouvernement dit ook zonder ongerustheid zoude aanzien, wyl Zuid Amerika zoo lang het tot Spanje had behoord nimmer gevaarlyk voor andere mogendheden geweest is; en dat Spanje zich ook nooit ten koste van andere landen heeft zoeken te vergrooten;" de minister vervolgde met te zeggen "dat Engeland in dezen oorlog neutraal zoude blyven in het vertrouwen op de plegtige beloften van den koning van Frankryk dat Z. M. geene der afgescheidene kolonien aan zyn ryk zoude trachten te hechten."

Een Engelsch ministerieel dagblad maakte onlangs de volgende aanmerking: dat de verklaring der onafhankelykheid der Z Amerikaansche staten geenszins met het belangen vanEngelands handel overeenstemde, wyl deze provintien vry zynde aan geheel Europa produkten zouden leveren terwyl Engeland weinig debiet voor hare Oostindische produkten zou vinden, alwaar Groot Brittanje een grondgebied bezit, bevolkt met zestig millioenen onderdanen en met welks overvloedige voortbrengselen Groot Brittanje geheel Europa thans rykelyk kan voorzien.

Het zoude echter verkeerd zyn om stellig te bepalen welke de plannen zyn van dit magtige verbond het welke thans byna heel Europa beheerscht; binnen korten tyd zal deze duisternis opgeklaard zyn.

De oorlog van Spanje en Frankryk was momenteel zeer voordeelig voor de Zuid Amerikaansche staten; hier door bleven de konings gezinden zonder onderstand van het moederland en het overschot hunner magt in Venezuela ging geheel verloren en Laserna is in Peru op den rand van zynen ondergang gebragt; de spoedige afloop van dien oorlog is echter ten hoogste nadeelig voor hun geweest; de Kortes hadden noch den wil noch het gezag om troepen naar Zuid Amerika te zenden doch tegen des konings souvereinen wil valt geen tegenstand, de koning is naauwelyks tot zyne magt hersteld of hy geeft bevelen tot het verzenden van troepen.

De dreigementen van de hooge bondgenooten maken de toestand der onafhankelyke staten van Zuid Amerika zeer onrustig; deze staten zullen genoodzaakt zyn de oude schulden te erkennen en nieuwe geldleningen aan te gaan op nadeelige voorwaarden om zich in staat van verdediging te stellen; om de interessen te betalen zullen hooge belastingen gevorderd worden; terwyl de staat van onzekerheid waarin zy zich bevinden de Europesche kooplieden weerhoudt kommerciele betrekkingen aanteknoopen, of de vreemdelingen afschrikt welke het voornemen hadden om zich in Zuid Amerika te establisseren.

Corfu, Oct. 13.

De Turken welke na hunnen rampspoedigen veldtogt in Beotia terug gekeerd zyn, hebben hierover hun bloed gekoeld aan de ongelukkige Grieksche landlieden in de dorpen in Macedonien en Epirus.

Te Janina is den 15den Augustus een der voornaamste geestelyken gekruisigd geworden; de aanleiding daartoe was de naam van dien persoon welke Cristos heette; na hem eerst de straten rond gesleept en hem der bespotting van het graauw ten prys gegeven te hebben, werd hy op eene plaats buiten de stad gebragt, al waar op eene hoogte naby het platanenbosch een kruis was opgerigt; na hem ontkleed te hebben werd hy vastgenageld; en terwyl de ongelukkige met spykers door handen en voeten geslagen, hing te kermen, braakte het gemeen de vuilste bespottingen en lasteringen uit tegen den stichter van zyn' godsdienst. Tegen den avond na dat het volk uitgeraasd was maakte een Albanees een einde aan dit schouwspel door den lyder met een paar sabel houwen van het leven te beroeven.

De aartsbisschop en vele andere geestelyken zyn op het kasteel aan het lagoen in boeyen en verwachten een dergelyk lot als gemelde ongelukkige.

Van den treurigen paaschdag van 1820 af, toen de patriarch der Oostersche kerk met de gansche geestelykheid aan de deuren van het Basilikus en andere kerken te Constantinopolen werden opgehangen, tot op deze tyden, is reeds het bloed van een half millioen Christenen in de Turksche provintien vergoten; en straffeloos gaan de Muzelmannen voort zich met het bloed der onschuldigen te bezoedelen; terwyl de dood straf bedreigd staat op elken Griek die poging doet om de plaats zyner woning te ontvlugten.

Berlin, 22sten Oct.

Op order van den koning van Pruissen is het herstel des konings van Spanje tot zyne wettige magt door het geheele land met de grootste vreugde bedryven gevierd geworden; Z. M. beeft verder bevolen dat den allerhoogsten in alle kerken gedankt zoude worden voor deze gezegende gebeurtenis; eene gebeurtenis die den godsdienst in Spanje in deszelfs vollen luister hersteld heeft waarvan de revolutionairen denzelve zoo schandelyk beroofd hadden. Zyne majesteit's wil is verder dat er door het gansche ryk gebeden zullen uitgestort worden om de hulp van God afsmeeken voor de vorsten van het Heilige Verbond, welks eenigste doel is, om de eer van den heiligen godsdienst te handhaven en denzelve tegen alle deszelfs vyanden te onderschragen.

Madrid, 1sten Nov.

Toen Riego als een gevangene door Carolina geleid werd, wilde een gedeelte des volks hem mishandelen; toen hy voor een balkon kwam van welke hy het verledene jaar eene aanspraak aan het volk deed, keerde hy zich tot een Fransch officier en toonde aan deze de menigte die hem omringde zeggende: dit volk dat gy nu zoo woedend tegen my ziet, droeg my het voorledene jaar in zegenpraal rond; en deze stad dwong my tegen myne zin om eene dagen te ontvangen als een bewys van hare genegenheid; gedurende den geheelen nacht dien ik toen hier doorbragt, waren de huizen geïllumineerd, het volk dansite onder myne vengsters en bestormde my met hunne toejuiching.

De hoofdmisdaad van Riego in zyn doodvonnis uitgedrukt, bestaat hierin: dat hy het leger hetwelk bestemd was om Zuid Amerika te bevredigen, uit laffhartigheid bewogen heeft om opstand te maken en den koning te dwingen de konstitutie aantenemen, van welke zyne majesteit een afgryzen had.

Den 6den Nov.

Op heden middag had de strafoefening van ophangen van den persoon van D. Raphael del Riego plaats. Het publiek, hetwelk zyne misdaad zoo zeer verfoeid had, heeft by deze gelegenheid ook laten blyken dat hetzelve het onderscheid wist te maken, tusschen de misdaad en den misdader, want niet de geringste beleediging werd hem gedaan door de talryke omstanders die de straten, waar hy door moest, bezet hadden; en slechts op het oogenblik der strafoefening, werd de toejuiching, *lang leve de alleenheerschende koning!* gehoord.

Den 12den Nov.

De terugkomst des konings is door het gansche ryk met de uitbundigste vreugde bedryven gevierd geworden; doch het is voornamelyk de klooster geestelykheid die de meeste gehecht heid aan den koning betoont; dagen achtereen hebben de monnikken door alle steden des ryks de klokken geluid; en tot laat in den nacht in processien de straten rondgegaan; eeuwig zal de roem des konings van Frankryk en die der overige vorsten van het Heilige Verbond over hunne lippen zweven; zonder dit magtige verbond zouden thans alle kloosters en andere geestelyke gestichten ledig staan of in soldaten barrakken en in scholen des ongeloofs verkeerd zyn; terwyl de godgewyde monnikken en nonnen van hunne bezittingen beroofd, niet in staat zouden geweest zyn hunne gebeden voor het welzyn van het land en des konings, voor God en zyne Heiligen uittestorten.

Wy vernemen dat het gouvernement, aan de heeren, uitmakende de gevolmagtigden van den heer Zea's geldlening in Engeland, de uitgestrektheid van 200 000 morgen lands toegestaan heeft; waarvan 50.000 aan hen te Caracas zullen toegewezen worden, 100 000 in Merida, en 50 000 te Choco. Deze handelwyze is voor beide zyden voordeelig, dewyl dezelve de yver en opregtheid van die mannen, dewelke ontvangen hebben dit bewys van nationale vertrouwen en de blyken van dankbaarheid hunner landgenooten, aan deze ke die het verdienen aan den dag legt. Wy gelooven met zekerheid dat het doel van het gouvernement, en de partikulieren, is: betreffende de bebouwing en bevolking van dit land, en met dit overzigt zal de staatkunde en overeenstemming, gelyk staan met de middadigheid van hetzelve, dewyl het voor beide zyden voordeelig uitvallen zal — *Uit El Colombiano*

Having been favoured with some newspapers from the U S. the matter which we consider most interesting is inserted below.

FROM AMERICAN PAPERS.

Norfolk, December 31.

Spain.—Capt. Winsor, of the brig Susan, arrived at Boston from Malaga, states that Ceuta had been taken possession of by the French, who had openly declared they would never give it up so long as the English held possession of the Rock of Gibraltar; and that on the 13th Nov news was received at Malaga of the surrender of the cities of Alicant, Carthagena and Barcelona to the French and Spanish royal authorities, Ceuta was a strong place, but it is more than probable that its defences have been permitted to go to decay; the well known apathy of the modern Spanish character in relation to fortifications, vastly more important, fully justifies this impression. It is situated in Africa, opposite to, and about 15 miles from Gibraltar, at the narrowest part of the Mediterranean; but in case of any disagreement with Great Britain, its occupation by that power would be simultaneous with its declaration of war.

Lisbon.—Capt. Lane, at Boston, brings accounts from Lisbon to the 13th Nov. The importation of grain in foreign vessels had been permitted up to the 30th Oct. when it was prohibited. After that date and previous to the 13th ult. 73 vessels had arrived with grain, and were all waiting in hopes of obtaining leave to land and sell their cargoes; but such a quantity might be expected to affect the market injuriously, unless the certainty of a subsequent exclusion prevented.

Capt. Lane heard reports that an expedition was to be sent to Brazil, but saw no preparations for it. There were 10 vessels of war in port.

France.—Paris papers to the 14th Nov. inclusive, were received at the Baltimore exchange reading rooms on Saturday, by the fast sailing brig Midas, in 36 days from Havre. The Gazette gives the following translations:—

Carthagena surrendered to general Bonnemain on the 5th of November, and that the forts of Urgel submitted to baron Hurrel.

General Bourmont is appointed commander in chief of the French armies in Spain, and lieut. general Foissac Latour succeeds Bourmont in the command of Cadiz.

The governor of Barcelona, Rotten, had embarked for Genoa on the 6th November, to proceed thence to Switzerland his native country.

General Mina was to embark the next day for Gibraltar, as it was said, to proceed to England and not to France, as previously announced.

The duke of Reggio was momently expected in Paris to resume the command of the national guards.

The Journal of Bourdeaux states that the king of Spain having declined his intended journey to Toledo, was expected to arrive at Madrid with the royal family on the 13th Nov.

L'Etoile says that Riego was executed at Madrid in the morning of the 7th November, and conveyed to the place of execution in a basket [*un panier*] drawn by an Ass.

A part of the fourth corps of the French army entered Hostalrich and Tarragona on the 4th November.

Letters from Bayonne say that there had been a tumult at Sarragossa, and that it had become necessary to fire on the people, who had attempted to enter the prison where the ex-minister San Miguel was confined, for the purpose of putting him to death.

Baron Bender de Kreigelstein, Austrian minister at Lisbon, has been charged to transmit to the emperor of Brazil, a letter from his father-in-law, the emperor of Austria, urging him to acknowledge the *authority of Portugal!*

It is believed that the declaration of the *northern* courts, relating to the *non acknowledgments* of the independence of the *ci devant* Spanish and Portuguese colonies will speedily be published.

Since the commencement of the Spanish affair, the number of French vessels of war has been increased from ninety to one hundred and fifty, and the marines from 8 000 to 19 000.

The Austrian Observer announces that the Porte had recalled the ancient drogoman Jokoracki Argyropulo, who had been in exile for two years. This recall had caused much excitement and would have great influence on the politics of the Porte.

January 5.

Latest from Europe.

It appears by the papers that a Congress was expected to be held, principally for the purpose of settling the great question of South American Independence. It seems not to be expected that Great Britain will be represented at this Congress. The London Courier of the 14th of November says "A Cabinet Council, we understand, will meet next Tuesday. It is nearly three months since one has been held All the ministers are expected to be in town by that day. The question of South America will, doubtless, form the principal object of its deliberations."

The same paper, speaking of Riego, remarks —"His death will reflect disgrace upon all who have been instrumental in inflicting it, Had he been taken as a rebel, and in arms, by the king's troops, he would have justify incurred the penalty of treason; but we cannot bring ourselves to acquiesce in the justice of his present sentence. He was as much entitled to be treated as a prisoner of war, as any Spanish officer or soldier taken during the campaign. To try him alone for the part he took as a member of the Cortes at Seville, while all the other members, equally guilty with himself, had their persons safe guaranteed, before the king was delivered, (guaranteed, at least, so far as to secure their escape from Cadiz) is surely an act of vengeance."

The subject of the independence of the South American colonies occupies much of the public attention in England and on the continent, if we may be allowed to judge from the newspapers. The London Courier is much engaged in discussing questions concerning their circumstances and situations. In that paper of the 14th of November, among other things it is said —"England and France will, no doubt, derive great benefit from their trade, and so will, indirectly, the other nations of Europe, though perhaps, France and England are the only nations which possess manufactures suited to the South American market. The extra demand, however, which Great Britain will increase her demand for the corn and raw materials of the North of Europe, which she will pay for with the cotton, coffee, and such other produce of South America, as these nations require. We shall thus be the connecting link by which the fertility of South America will administer to luxury and comfort, or in other words, by which their wealth will be increased.

The independence of the Spanish colonies is herefore, the interest, more or less, of every nation of Europe, and Spain herself, whatever she may think to the contrary, will not gain the least by the change. Nothing, however, can be conceived more short sighted, than the policy which would seek to restore her dominion over them; and thus, commercially speaking, blot them out of the map of the world. The true interest of France is as much opposed to such a project as that of England."

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, January 14.

We have to congratulate Colombia on the arrival of the first British agent in our ports. Mr. Tupper, consul from his Britannic majesty, arrived in La Guayra, in his majesty's brig of war, Surinam, captain Crole, on the 5th inst. We understand that Mr. Tupper remains here in a private capacity, and will not present his credentials to government, until the British commissioners now on their journey to Bogota, have made the necessary arrangements for this purpose, and be be duly accredited by our government. In the mean time, we contemplate the presence of Mr. Tupper, as the harbinger of the most friendly relations between his government and Colombia; and although his immediate mission is purely commercial, it is not to be doubted, that it will bring with it most important political results. In another part of our paper will be perused the intentions that are supposed to animate the British government on this subject, as extracted from a London paper, and that the recognition of our independence, will follow the establishment of political and commercial treaties. The reasonableness of this inference is obvious; since, when the British government determined on changing that cautious policy respecting the new American republics, which it has so long adopted, it must have determined also on the only measure which can give effect to the change—the recognition of our independence.

We also learn from the same source that the regiment of Zulia and other troops amounting to 1600 men, had sailed from Maracaybo for the Isthmus of Darien in the national brigs of war "Mars" and "Independence."

We regret to have to announce the death of general Manrique, late intendent of Zulia. It appears that general Manrique had been very much debilitated by the fever, which has been prevalent at Maracaybo for some time past, and that before he was thoroughly convalescent, in taking exercise he was thrown from his horse; by which accident, an internal rupture took place which ultimately caused his death.

This brave and enterprising officer, expired in the 26th or 27th year of his age. He had risen to distinction by long services and merit; having followed the military fortunes of his country from his very boyhood. His gallant attack and capture of Maracaybo with a handful of men, immediately after being raised to command, and his subsequent participation in the final surrender of that city, and the army of Morales, are proofs of his distinguished services, and of the loss which Colombia has sustained by his premature death.

We learn that government has granted to the gentlemen composing the committee of Mr. Zea's loan in England, national land to the extent of 200,000 fanegadas; 50 000 of which are to be allotted them in the province of Caracas, 100 000 in Merida, and 50 000 in Choco. This act is equally honorable to both parties, proving the zeal and integrity of the gentlemen who have received this mark of national confidence, and the gratitude of the country towards those who deserve it. We take it for granted that the object of government and the individuals concerned, is to cultivate and people these lands, and with this view, the policy of the grant is equal to the liberality of it—since it will prove equally beneficial to both parties.

COLOMBIAN LOAN.

Our readers may remember that on the 6th inst., we stated "upon good authority, that after all the doubts and difficulties which have existed with respect to the Colombian loan, its ultimate recognition *is considered as certain*" The accuracy of our information will be seen by the following communication which was made this morning to the stock exchange:—

"The contractors have received this morning, by the Jamaica mail, a letter from the agent at Bogota (Mr. C. W. Jones) dated August 9th, of which the following is an extract:—

"On the 30th of June I received a note from general Santander, requesting my attendance at the palace at two o'clock. I accordingly waited upon him at that hour, and was informed that the purpose for which I was summoned was, to acquaint me, that the Congress had conferred full powers to the executive, to arrange the affairs of Mr. Zea's loan, and that he proposed, in consequence, to recognize the 20 per cent discount—the interest,—and the commission—that is to say, all the leading stipulations of the contract. That it only remained for the contracters to prove that the money had been paid by them for the Republic, to Mr. Zea's order. To the justice of this I, of course, most readily assented, and assured him that you were quite as desirous to place this point beyond a question as himself.—*From the London Courier Oct. 31.*

Madrid, Nov. 6.—This day, at noon, the ordinary punishment of hanging was inflicted on the person of D. Rafael del Riego. The public that held his crimes in such detestation, has shown, on this occasion, that it can distinguish between the crime and the criminal; for not the least insult was offered to him, by the immense concourse that filled the streets through which he passed; and it was only at the moment of execution that the shout of *long live the absolute king*, was heard.

From the Etoile.

ARRAIGNMENT OF RIEGO.

Criminal indictment against Don Raphael Riego, in the process commenced this day before the second tribunal of the Alcaldes of the royal household of the court:—

Illustrious lord,

If the magistrate, to whom are confided the proceedings against the traitor Riego, were obliged to enumerate all the offences and villanies which crowd the history of his criminal life, and to which he has added the climax by the crime of high treason, of which he is accused, whole days would be insufficient for the recital. The brevity, however, which is imposed upon that functionary, the short space of time during which the procuror general has had the documents in his hands, because he has merely consulted the interests of public justice, do not permit him to enter into ample details in his *expose*; it is necessary that the greatest and most atrocious of crimes should receive a prompt punishment. Influenced by these motives, and desirous that this cause should be decided without delay, the magistrate finds himself compelled to limit the accusation, and to reduce the numberless crimes imputed to the accused to the single one of high treason. The loyal Spanish people demand, with one voice, vengeance for the evils which have been committed in Spain during the revolution; society and the nation demand that Riego should be punished, as one of the most guilty of the revolutionists, who, after having revolted against the legitimate government of our kings, caused so many calamities to the generous and noble Spanish nation.

The infamous Riego, availing himself of the baseness of the soldiers destined to pacify America, forgetting the duties imposed upon him by the mission with which he was charged, and proclaiming a constitution which had been abolished by his sovereign, as destructive of his sacred rights, the bases of an anarchial government, and the destroyer of the fundamental laws of the monarchy, of our manners, of our customs, and of our holy religion—the infamous Riego, I say, is the author of all these calamities: it is he who has caused the eyes of a just and magnanimous king to shed tears over the misfortunes of Spain; it is he who has disregarded the most sacred duties, who has violated the oath which he took beneath the banners of his king and master, at the moment when he commenced the honorable career of arms; it is Riego, in fact who not only published that proclamation, but who, putting himself at the head of a licentious soldiery, violated the Spanish territory, forcing the inhabitants, by the terror of his arms, to partake of his treason and perjury. He removed the authorities who were legitimately constituted, substituting for them constitutional authorities, composed of rebels and demagogues, which obtained for him the name of the Hero of *Las Cabezas*; he compelled the king our lord to accept this odious Constitution, the source of so many miseries to Spain.

Since that period, Riego has incessantly been an object of opprobrium to the Peninsula, by presenting himself in the public squares, and in the balconies of all the houses where he lodged, preaching rebellion, causing the fatal constitution system to triumph, and authorising the most heinous crimes, the inevitable result of a revolution which inflicted upon the august and sacred person of his majesty the utmost bitterness and outrage.

If your fiscal, illustrious lords, using the rights which belongs to his function, were to collect all the accusations that exist against Riego, he would unfold to the light of day a series of crimes of every description which have so incensed the noble Spanish nation, that from all parts of the Peninsula, the cry has spontaneously arisen, *death to the traitor Riego!* In the ardor of their zeal, they have mingled with this cry that of, long live the absolute king.

There is no doubt, however, that the precise nature of the indictment preferred against Riego, imposes upon your fiscal the necessity of confining the accusation to the horrible offence which his traitor committed, as a Deputy of the pretended Cortes, in voting for the removal of the king and royal family in Cadiz; in employing violence and menaces towards his majesty, who energetically refused to obey such a mandate, and in carrying his audacity so far, as to strip the monarch, already a captive, of the ephemeral authority which the revolution had consented to leave him

"But, in the case refered to, we have in our hands all the documents, all the proofs which, in cases of a much less grave complexion are absolutely necessary to apportion justly the pains and penalties incurred. Here, the crime consists in the violence employed towards the King, our lord, to force him to consent, in spite of his resistance, to his removal to the island of Cadiz—a crime unprecedented in the annals of Spain; it consists, too, in the creation of a regency, in consequence of a proposition which was made in that same Cortes by the deputy Galiano, another traitor, the accomplice of Riego; and all those acts of violence and of revolt manifestly constitute the crime of high treason, which our laws punish with the pain of death and other infamous penalties, conformably to Tit. 2 of the 7th partider, which agrees in this particular with the Recopitacion.

We recognise as accused and convicted of this horrible attempt, the said Don Raphael Riego, one of the deputies by whom the odious proposition of Galiano was adopted. The proof of this culpability results, not only from the informations obtained from the royal court Audiencia of Sevile (Criminal Chamber), and which are found corroborated by all the Journals of that period, which inserted a faithful and very circumstantial report of the scandalous sitting of the 11th of June last,—but, further, by the confessions of the criminal himself—confessions which cast upon the mass of important proofs which we have collected a living light which itself becomes evidence.

From all these considerations, the fiscal demands that the traitor, Don Raphael Riego, accused and convicted of the crime of high treason, shall be condemned to death; that his property be confiscated for the public good, that his head be exposed at Las Cabezas de St. Joan, and that his body be divided into four quarters, one of which shall be carried to Seville, another to the Isle of Leon, the third to Malaga, and the fourth be exposed in this capital, in some place of public resort; these cities being the principal points where the traitor Riego fanned the flame of revolt, and manifested his perfidious conduct. Thus demands the fiscal, in behalf of public justice, where defence is confided to him, and in virtue of those privileges which belong to him in quality of king's procureur.

Madrid, October 10.

FROM LONDON PAPERS.

STANZAS,

To the memory of the Spanish Patriots latest killed, in resisting the regency and the duke of Angouleme — By T. Campbell, Esq.

Brave men, who at the Trocadero fell—
Beside your cannon conquer'd not, though slain,
There is a victory in dying well
For freedom,—and ye have not died in vain.
For come what may, there shall be hearts in Spain
To honor, ay embrace your martyr'd lot,
Cursing the Bigot's and the Bourbon's chain,
And looking on your graves, tho' trophied not,
As holier, hallow'd ground, than priests could make the spot!

What tho' your cause be baffled—freemen cast
In dungeons—dragged to death, or forced to flee;
Hope is not wither'd in affliction's blast:
The patriot's blood's the seed of freedom's tree;
And short your orgies of revenge shall be,
Cowl'd demons of the Inquisitorial cell;
Earth shudders at your victory,—for ye [fell,
Are worse than common fiends from Heaven that
The baser, ranker sprung, *Autochthones* of Hell,

Go to your bloody rites again:—bring back
The hall of horrors, and the assessor's pen,
Recording answers shriek'd upon the rack;
Smile o'er the gaspings of spine broken men:—
Preach, perpetrate damnation in your den;—
Then let your altars, ye blasphemers, peal
With thanks to Heaven that let you loose again,
To practice deeds with torturing fire and steel
No eye may search—no tongues may challenge or reveal.

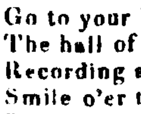
Yet laugh not in your carnival of crime
Too loudly, ye oppressors—Spain was free,
Her soil has felt the foot prints, and her clime
Been winnow'd by the wings of liberty;
And these even parting scatter as they flee
Thoughts—influences, to live in hearts unborn,
Opinions that shall wrench the prison key
From persecution—show her mask off-torn,
And tramp her bloated head beneath the foot of Scorn.

Glory to them that died in this great cause!
King's, bigots, can inflict no brand of shame.
Or shape of death to shroud them from applause:
No! manglers of the martyr's earthly frame,
Your hangman fingers cannot touch his fame.
Still in your prostrate land there shall be some
Proud hearts, the shrines of freedom's vestal flame;
Long trains of ill may pass unheeded, dumb,
But vengeance is behind, and justice is to come.

Den 23-ten January 1824.

NAAR AMSTERDAM,

Zal jegens den 9den February vertrekken de snel zeilende Brik

MARIA & JACOBA,
Kapitein J. J. Bart.

Voor Vracht en Passagie, vervoege men zich ten Kantore van J. W. G. JUTTING.

Fiscaal's Kantoor, den 30sten January 1824.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 22. en
De Ronde Broden 23 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, van Gouvernements wege ontvangen hebbende de al noch onbetaalde rekeningen van de belastingschuldigen aan het Fonds ter Vernietiging der Valsche Johannissen, ter geregtelyke invordering, geeft hiervan aan de respective debiteuren ten allen overvloede kennis tot vermyding van verdere onkosten; zullende zonder verwyl na den 8sten February aanstaande met de Sommatien, zonder aanzien van personen, een aanvang worden gemaakt.

De Raad Fiscaal voornoemd,
RAMMELMAN ELSEVIER.
Fiscalaat, den 28sten January 1824.